

konstruktionen af kønnet, vi skal ind og diskutere.

(Kort bemærkning).

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Det, som her blev sagt, var præcis det, der var bevæggrunden for det nye fag, natur og teknik, som ikke er blevet en succes. Nu har jeg så fået nogle eksperter til at vurdere det én gang til, og jeg vil gerne fremsende deres overvejelser til spørgerne her samt til Udvalget.

Jeg kan forsikre om, at da vi mødtes, havde vi helt særlig fokus på det problem. Det havde vi altså også på den meget spændende konference på Eksperimentarium, som jeg godt vil have lov at nævne, fordi der også var nogle af dem, der tidligere var rådgivere, der var med, bl.a. professor Helene Sørensen.

Jeg synes, det er vigtigt, at vi drager lære af de ikke særlig heldige erfaringer, vi har gjort, så vi ikke igen bygger på illusioner, men prøver at finde fast grund. En af de ting, som jeg fik ud af mødet, var, at piger på en vis måde tilsyneladende er mere praktisk orienterede, end drenge er.

Jeg skal ikke uddybe det nærmere, jeg er bestemt ikke ekspert, men der var altså ideer til, hvordan man måske også kunne få et bedre samarbejde mellem fysik/kemi og biologi. Jeg vil gerne straks understrege, at man foreløbig ønskede de fag adskilt. Man så det som et fremtidsperspektiv, at man måske en gang i fremtiden kunne få et frugtbart samarbejde mellem de fag, bl.a. for at nå de mål, som vi er enige om, og som ligger i dette beslutningsforslag.

(Kort bemærkning).

Majbrit Berlau (EL):

Tak for de uddybende kommentarer, men det, jeg egentlig spurgte til, og det, jeg synes er vigtigt for den her debat, er, om man opfatter diskussionen omkring køn, som om køn bare er en opdeling i drenge og piger fra fødslen af og vi ikke kan rukke ved de forudsætninger, kønnet har, eller om man opfatter det som en konstruktion, der dannes igennem en socialisering i livet.

Jeg hælder meget til, at det er en konstruktion, der dannes igennem socialiseringen i livet. Jeg synes, det er væsentligt, om det er det, der er forudsætningen for, at man arbejder med køn i folkeskolen, for hvis man tror på, at kønnet for drenge og piger er en konstruktion, så har man også mulighed for gennem en dialog, gennem en udvikling at ændre på drenges og pigers lyst til naturvidenskab, litteratur, gymnastik, og

hvad det nu ellers kan være, der i dag kan være kønsforskelle i, med hensyn til at de hælder mere til det andet ene end til det andet?

(Kort bemærkning).

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Det er sikkert rigtigt alt sammen. Der var et ord, jeg ikke forstod, og som blev sagt mange gange. Så vil jeg i stedet for svare ved at sige, hvad jeg mener:

Vi troede tidligere, at dette med, at man blev til drenge og piger, var sådan noget, der kom i puberteten. Det har vist sig at være forkert, fordi, som fru Majbrit Berlau også sagde i sit første spørgsmål, så tyder meget på, at denne kønsidentifikation kommer på et langt tidligere tidspunkt. Uanset om den er kulturelt bestemt eller ej, så kommer den på et tidligere tidspunkt. Og det er det, undervisningen skal tage bestik af. Det er jeg enig i.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til undervisningsministeren. Første ordfører bliver fru Tina Nedergaard.

Tina Nedergaard (V):

Da Venstres ordfører for forslaget er blevet forhindret i at være til stede her i salen, har jeg lovet at læse hendes tale op:

Jeg tror sådan set, vi alle kan støtte de noble intentioner, som ligger bag beslutningsforslag nr. B 46, om at indføre fokus på køn i undervisningen i folkeskolen. I Venstre kan vi støtte intentionerne, men det betyder ikke, at vi mener, at B 46 er den rette fremgangsmåde. Selv om vi i Venstre er stærke tilhængere af, at alle gør en ekstra indsats for at sikre ligestillingen i Danmark og bryde de strukturelle barrierer og de stereotype opfattelser, kan vi ikke helt se nødvendigheden af det forslag, SF har fremsat.

KL 16.30

SF ønsker at nedsætte et udvalg, men udviklingen har efter vores opfattelse allerede overhalet SF mange gange. Der er blevet nedsat udvalg og arbejdsgrupper, og heldigvis er de ofte kommet med en masse gode anbefalinger, som regeringen har valgt at implementere. Jeg kan nævne særlige tiltag over for etniske unge og antimobningskampagner, som også har fokus på det sprog, unge bruger over for hinanden, hvor begreber som luder og lignende bestemt ikke er ukendt. Ligestillingsministeriets kampagne »Unge og Køn«, som netop er målrettet de unge, er endnu et eksempel, i folkeskolens nye for-